

USNE | BEPI. 421.2.2023

KRZYSZTOF OLCZAK E-mail: k.olczak@amuz.gda.pl

Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki, 80-743 Gdańsk, ul. Łąkowa 1/2
Tel. (58) 3009201, www.krzysztofolczak.pl

Gdańsk, 20 maja 2024

Prof. dr hab. *Krzysztof Olczak*
Dziedzina: *sztuka*
Dyscyplina: *sztuki muzyczne*

**Recenzja dorobku artystycznego oraz dzieła artystycznego
w postępowaniu o nadanie dr. Wojciechowi Golcowi
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki
w dyscyplinie sztuki muzyczne**

ZLECENIODAWCA OPINII

Uniwersytet Śląski w Katowicach, Rada Naukowa Instytutu Sztuk Muzycznych, pismo z dnia 13 marca 2024 roku. Zlecenie podjęte na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.)

PODSTAWOWE DANE O KANDYDACIE

Poniższe dane z konieczności są skąpe, gdyż załączona dokumentacja nie stanowi dostatecznego źródła informacji o Habilitancie. Pan Wojciech Przemysław Golec (ur. 1977), ukończył jednolite studia magisterskie na kierunku Instrumentalistyka w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach (dyplom 01.06.2001 r.). Szkoda, że brakuje tutaj nazwiska pedagoga, pod którego kierunkiem Wojciech Golec uzyskał stopień naukowy magistra sztuki. Dopiero przeszukiwanie Internetu upewniło mnie, że był nim Prof. Joachim Pichura – postać wielce zasłużona dla rozwoju polskiej akordeonistyki. Stopień doktora sztuki

w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej Instrumentalistyka otrzymał Habilitant **22.06.2017** r. w tej samej uczelni na podstawie rozprawy doktorskiej: *Elementy folkloru we współczesnej literaturze akordeonowej jako inspiracje w twórczości kompozytorów polskich.*

INFORMACJE O DOTYCHCZASOWYM ZATRUDNIENIU W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH LUB ARTYSTYCZNYCH

- Uniwersytet Śląski w Katowicach (15.10.2012 – nadal)
- Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. Stanisława Moniuszki w Bielsku-Białej (01.09.2009 – nadal)
- Zespół Szkół Muzycznych im. Jana Kiepury w Sosnowcu (13.12.1999 – 31.10.2000)

OCENA ORYGINALNEGO DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO

Jako szczególne osiągnięcie, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), Habilitant wskazuje wydanie płyty CD *Variability* opublikowanej w 2023 roku przez Wydawnictwo *Requiem Records - Lydian Series 35/2023*. Nagrania zrealizował Piotr Kominek w Sali Koncertowej Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych w Bielsku-Białej, Studio EQ.

Sam wydawca lokując album w serii wydawniczej *Lydian*¹ niejako zbliża wykonawców do paradygmatu jazzu i muzyki improwizowanej. Choć język muzyczny poszczególnych kompozycji wyraźnie wskazuje na stylistykę muzyki nowej (niejednokrotnie określanej mianem współczesnej muzyki klasycznej), to być może obecność zarówno warstwy improwizacyjnej jak również łączenie Wojciecha Golca z wykonawstwem szerokiego spektrum gatunków muzycznych powoduje powyższe sytuowanie dzieła artystycznego Habilitanta.

¹ <https://requiem-records.com/pl/requiem/serie/> [dostęp 02.06.2024] – Lydian Series: Rozwój muzyki jazzowej jest ściśle powiązany z rozwojem fonografii. Możliwość uwiecznienia muzyki w formie nagrania spowodowała rewolucję w postrzeganiu instrumentalistów, którzy posiadli umiejętność improwizacji. To oni piszą historię jazzu, w odróżnieniu do muzyki klasycznej, która jest historią kompozytorów uwieczniających swoją twórczość przede wszystkim na papierze.

Wykonawcy:

- **Wojciech Golec** – akordeon
- Piotr Chołotowicz – akordeon,
- Marcin Jabłoński – akordeon
- Aleksandra Opała – mezzosopran,
- Zbigniew Kaleta – klarnet basowy

Płyta CD *Variability* zawiera sześć, jak czytamy w Autoreferacie, „najnowszych dzieł muzyki polskiej”, choć tylko w przypadku utworu Michała Janocha Habilitant ujawnia rok powstania (2022). Inne daty pozostają niewiadomą. Przyjmujemy jednak, że pozostałe kompozycje rzeczywiście reprezentują najnowszą polską literaturę z akordeonem w roli głównej. Wszystkie kompozycje dedykowane są Wojciechowi Golcowi:

- Michał Janocha – *After Timelessness* (2022)
- Jerzy Mądrawski – *Variable*
- Przemysław Szczotka – *Suspens*
- Marcin Jabłoński – *Awakenings*
- Paweł Sławiński – *RoNie MiSzewski Biało*
- Katarzyna Taborowska – *Drobiazgi*

Według dotychczasowych znanych mi standardów przy omawianiu dzieła muzycznego w pierwszej kolejności podajemy nazwisko twórcy a następnie tytuł utworu. Na okładce „habilitacyjnej” płyty CD Wojciecha Golca jest odwrotnie.

Tytuł płyty CD *Variability* zbieżny jest, jak się wydaje, z tytułem kompozycji Mądrawskiego: *Variable*. Jednak w założeniu chodziło Habilitantowi przy konstruowaniu zawartości albumu o wyraźne wskazanie na (cytuje) *różnorodność prezentowanych kompozycji, począwszy od ich konstrukcji formalnej, języka dźwiękowego stosowanego przez kompozytorów, różnicowania środków wyrazowych, po wykorzystane techniki wykonawcze*². Warto dodać, iż chodzi tutaj o tzw. „rozszerzone” techniki wykonawcze lub też niekonwencjonalne wykorzystanie instrumentu. Przesłanką owej „wariabilności” ma być także łączący cztery z sześciu kompozycji pierwiastek improwizacji.

² Autoreferat s.2

... Zamieszczając w swoich kompozycjach partie improwizowane ich autorzy obdarzyli wykonawców możliwością współtworzenia kolejnych wykonań, dając jednocześnie możliwość ich niepowtarzalności, ale także obarczając muzyków odpowiedzialnością za ostateczny kształt kompozycji, kreację i wyraz artystyczny.³

Autoreferat zawiera krótkie omówienie „dzieła artystycznego”, w którym znajdujemy szereg (nieco oderwanych od siebie) informacji dotyczących poszczególnych kompozycji składających się na album *Variability*. Dotyczą one między innymi kwestii improwizacji. Na przykład w odniesieniu do kompozycji *Awakenings* Marcina Jabłońskiego twórca Autoreferatu podaje numery taktów zawierających partie improwizowane. Przy utworze *RoNie MiSzewski Biało* Pawła Sławińskiego dowiadujemy się, iż notacja muzyczna ma postać partytury graficznej. *Drobiazgi* Katarzyny Taborowskiej zawierają w partyturze, jak sygnalizuje Habilitant, informacje dotyczące realizacji warstwy live electronics itd. W takich okolicznościach do oceny wykonania dzieła niezbędny jest opis roli, czy też zadań dla wykonawcy: czy za realizację warstwy elektronicznej odpowiedzialni są sami muzycy, czy też zastosowano automatykę, a może potrzebny jest realizator dźwięku? Niestety brak partytur lub choćby brak linku do ich obejrzenia lub pobrania spycha osąd recenzenta wyłącznie do wrażeń słuchowych. Uniemożliwia zatem należyłą ocenę realizacji i interpretacji dzieła, stanowiąc przy tym dyskomfort dla opiniodawcy. Zatem choćby w tym względzie dokumentacja jest niepełna.

Elementy improwizowane, jak czytamy w Autoreferacie, wpływają również na dobór współpracujących przy nagraniu muzyków. Torują także drogę wykonawcom do ich „pełnego porozumienia”, choć stawiają przed nimi specyficzne trudności: zarówno warsztatowe, jak i mentalne. Zatem oceniając wartości wykonawcze „dzieła artystycznego” trzeba stwierdzić, że wykonawcy całkowicie osiągnęli owo porozumienie, bowiem wszystkie interpretacje (pomijając ew. „niespodzianki” niejasne z powodu braku partytur) wydają się bardzo celne. Wszystkie interpretacje w sposób czytelny przedstawiają zastosowane w poszczególnych utworach techniki kompozytorskie, treści muzyczne, klarownie kształtują narrację. Wysoko należy ocenić ponadto warsztatową stronę wykonań u wszystkich muzyków, także u Habilitanta kreującego niezmiennie partię akordeonu pierwszego w prezentowanych składach kameralnych. W moim odczuciu brakuje nieco w zawartości niniejszej CD choćby jednej

³ Autoreferat s.2

kompozycji solowej. Nie zakłóciłoby to idei wariabilności. Wręcz przeciwnie. Ujawniłoby jeszcze inną zmienność: fakturalną. A sam Habilitant miałby szansę postawić akcent wyłącznie na własnej sztuce wykonawczej.

Oceniając zatem wyłącznie kameralistykę z udziałem (sic!) Habilitanta, znajdujemy wszelako wytwór artystyczny o zdecydowanie homogenicznej warstwie brzmieniowej, pomimo użycia w kompozycjach szerokiego spektrum środków wykonawczych, włączając elektronikę (*After Timelessness*). Świadczy to o dużej wrażliwości artystycznej i wielkim doświadczeniu wykonawców. Niezależnie od trafnego użycia środków warsztatowych również i strona artystyczna kompozycji Michała Janochy nie budzi zastrzeżeń. Przeciwnie, interpretacja utworu (nawet bez możliwości wglądu do partytury) dowodzi jego atrakcyjności, utwierdzając słuchacza co do właściwej analizy elementów kompozycji, jej brzmieniowości, kreowania ruchu w aleatorycznych figurach, a tym samym co do adekwatnej realizacji zamysłu kompozytora.

W utworze *Variable* Jerzego Mądrowskiego słuchacz znajduje się niejako jeszcze „bliżej” koncertujących muzyków: z jednej strony za sprawą mniejszej niż poprzednio obsady (akordeon i klarnet basowy), z drugiej zaś na skutek równomiernie rozłożonego pomiędzy instrumenty materiału muzycznego. Permanentne dialogowanie, będące tutaj zasadą konstrukcji utworu, pozwala na „obserwowanie” instrumentalistów poniekąd z różnych ujęć: sukcesywnego (imitacja i dialogowanie) i symultanicznego, w którym muzycy jednocześnie realizują ten sam lub podobny materiał. A zatem cieszy ucho odbiorcy odpowiednio wypracowaną artykulacją, trafioną agogiką, obecnością czynnika wirtuozowskiego.

Suspens Przemysława Szczotki to również duet, choć tym razem fakturalnie homogeniczny: dwa akordeony. Zamierzeniem kompozytora, jak czytamy w Autoreferacie, jest zespolenie instrumentów w jedną brzmieniowo spójną całość. To zadanie zostało wykonane wzorowo przez Wojciecha Golca i Piotra Chołłowicza. Choć bez partytury trudno rozeznąć rozkład materiału pomiędzy akordeonami, to jednak wrażenia słuchowe wskazują na przemyślaną korespondencję pomiędzy muzykami, właściwą realizację elementów sonorystycznych, odpowiednie kształtowanie formy.

Kolejny utwór na dwa akordeony *Awakenings* Marcina Jabłońskiego, tym razem wykonana przez Habilitanta wraz z kompozytorem, wyraźnie wyłamuje się ze stylistyki pozostałych kompozycji albumu *Variability*. Napisany jest ewidentnie tradycyjnym językiem,

przypominającym niekiedy klasyków akordeonowej muzyki rosyjskiej. Z jednej strony nie byłoby w tym nic dziwnego, albowiem CD *Variability* z założenia wskazuje na różnorodność i zmienność. Z drugiej jednak strony dobór repertuaru na płytę CD pretendującą do miana „szczególnego osiągnięcia”, o którym mowa w ustawie, wydaje się problemem kluczowym. W moim przekonaniu lepszym rozwiązaniem byłoby konstruowanie zawartości albumu według zasady *varietas in unitate*. Autoreferat szczegółowo wyjaśnia pozamuzyczną treść utworu. Być może wokół programowości właśnie skupia się idea wykonania kompozycji Jabłońskiego. Mam na myśli dobór właściwych środków wykonawczych w poszczególnych parametrach dzieła muzycznego, jak: artykulacja, agogika, precyzyjna realizacja dość skomplikowanej rytmiki etc. Jednak tę „produkcję” uznaję za ledwie za poprawną. Zarówno sama kompozycja jak i jej interpretacja nie wzbudza u słuchacza wrażeń równych trzem pierwszym dziełom zarejestrowanym na omawianej płycie CD.

RoNie MiSzewski Biało Pawła Sławińskiego – to kompozycja na mezzosopran i akordeon. Zarówno skład wykonawczy, jak i stylistyka przypominająca gatunek tzw. *teatru instrumentalnego*, doskonale wpisują się tym razem w zaprojektowaną wariabilność przedstawionego do oceny „dzieła artystycznego” będącego szczególnym osiągnięciem” Habilitanta.

...Zabawa słowem, neologizmy i budowa wierszy stanowią elementy, które łatwo powiązać z aspektem formatwórczym utworu.⁴

Obrazy muzyczne przedstawione tutaj, jak czytamy w Autoreferacie, w formie partytury graficznej warto byłoby skonfrontować z ich realizacją dźwiękową. Spostrzeżenia wykonawcze właśnie tej kompozycji z pewnością byłyby wielce interesujące. Niestety Habilitant nie ujawniając zapisu pozbawił recenzentów tej możliwości.

Ostatnią pozycją programową albumu *Variability* jest kompozycja Katarzyny Taborowskiej na trio akordeonowe i warstwę elektroniczną zatytułowana *Drobiazgi*. Zastosowane tutaj niekonwencjonalne techniki wykonawcze, konieczność aleatorycznego kształtowania poszczególnych elementów, a w szczególności warstwa live electronics – przetwarzająca w czasie realnym dźwięk akordeonów – stawia przed wykonawcami nie lada wyzwanie. Należy jednak stwierdzić, że wszyscy współwykonawcy: trzej akordeoniści i

⁴ Autoreferat, s.5.

realizator dźwięku czuwający nad elektroniką na żywo (jeśli w ogóle był zaplanowany w utworze – brak informacji) stanęli na wysokości zadania.

Pierwszy i ostatni utwór na płycie, zarówno poprzez skład instrumentalny (trio akordeonowe z elektroniką), jak i język muzyczny, tworzy rodzaj pomostu w strukturze albumu, co bardzo pozytywnie wpływa na jego lekturę. Spoglądając na sylwetkę pana Wojciecha Golca z pewnego dystansu, zauważam przed wszystkim Jego wielki potencjał artystyczny. Ale także pewnego typu dezygnację, charakteryzującą bardziej artystów uprawiających różnorodne gatunki i formy muzyki⁵ niż samodzielnych pracowników nauki.

...Zgłębiam różne gatunki muzyczne. Nie ograniczam się. Łączę różne muzyczne światy – to jest moja muzyczna wizytówka.⁶

Niezależnie od pewnych braków i niezręczności, przedstawione do oceny dzieło artystyczne wyróżnia się oryginalnością. Swoją aktywnością Habilitant promuje akordeon, stymuluje rozwój nowej, różnorodnej literatury kameralnej z akordeonem. Stanowi to wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny. Przedstawione Dzieło Artystyczne przyjmuję.

OCENA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO, NAUKOWEGO I DYDAKTYCZNEGO

DZIAŁALNOŚĆ KONCERTOWA

W załączonej dokumentacji Habilitant wzmiankuje o blisko 600 koncertach, co należy ocenić jako duży dorobek artystyczny. W wykazie po uzyskaniu stopnia doktora (do października 2023 r.) znajdujemy opisy ok. 130 koncertów. Imponująco wygląda także wykaz koncertów przed uzyskaniem doktoratu, jak również lista występów zagranicznych i krajowych z zespołem *Golec uOrkiestra*.

Jak czytamy w Autoreferacie Habilitant występował głównie w roli kameralisty, choć zdarzyło się także *kilka koncertów solowych z różnego typu orkiestrami.*⁷ Zainteresowania Habilitanta skupiają się zarówno na literaturze oryginalnej, jak i transkrypcjach muzyki dawnej.

⁵ Oprócz „muzyki nowej” również jazz, folk, szeroko rozumianą muzykę rozrywkową etc. [przyp. aut.].

⁶ <https://www.tysol.pl/a61420-Wojciech-Golec-Lacze-rozne-muzyczne-swiaty-to-jest-moja-muzyczna-wizytowka> [dostęp: 02.06.2024].

⁷ Autoreferat s.6.

Ale także chętnie zajmuje się aranżacjami muzyki folklorystycznej czy też łączeniem gatunków: muzyka nowa, klasyczna i jazz. Tym niemniej w autoreferacie czytamy:

...Jednym z głównych obszarów mojej działalności artystycznej jest tworzenie muzyki w czasie rzeczywistym – improwizacja. Od początku działalności artystycznej starałem się zgłębiać wiedzę dotyczącą szeroko pojmowanej improwizacji oraz technik stosowanych w realizacji partii improwizowanych.⁸

Niezwykle ciekawym projektem okazały się pieśni Stanisława Moniuszki w autorskich aranżacjach Habilitanta:

...Łączenie klasycznego śpiewu solistki Opery Wrocławskiej – mezzosopranistki Aleksandry Opały z improwizowanymi partiami instrumentalistów utrzymanymi w stylistyce skandynawskiego modern jazzu dało interesujące efekty, a nagrana płyta CD zyskała szereg pozytywnych recenzji w Polsce, USA i Izraelu.⁹

W latach 2019-2022 Habilitant współpracował ze Śląską Nauczycielską Orkiestrą Akordeonową, od roku 2020 pełniąc funkcję jej kierownika artystycznego. Z tym zespołem wykonał m. in. partię solową w *Suicie Jazzującej* Krzysztofa Naklickiego, prezentując swoje umiejętności improwizatorskie.

W Autoreferacie Habilitant wspomina o udziale w nagraniu 24 płyt CD. W szczegółowym wykazie znajdujemy opis 5 płyt CD po uzyskaniu stopnia doktora i 13 CD przed uzyskaniem doktoratu. Nie bawiąc się w śledzenie drobnych nieścisłości należy uznać działalność nagraniową za imponującą, czego dopełnienie stanowi fakt udziału w nagraniach muzyki do pięciu filmów i oczywiście album *Variability*. W dorobku Habilitanta (po uzyskaniu stopnia doktora) znajdujemy ponadto 10 prawykonawców. Kontakt z kompozytorami przynosi nie tylko poszerzenie literatury akordeonowej. Samemu Habilitantowi przysparza także wielu cennych doświadczeń: w specyficznym rozwoju warsztatu (niejednokrotnie poprzez niekonwencjonalne techniki wykonawcze, udział elektroniki etc.), w umiejętności sprawnego analizowania treści muzycznej utworu i budowania narracji muzycznej, w kreatywnym podejściu do wykonania kompozycji.

Zatem bogatą i różnorodną działalność koncertową Habilitanta przyjmuję z aprobatą.

⁸ Autoreferat s.6.

⁹ Autoreferat s.7.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Obszar związany z dydaktyką to prowadzenie zajęć na Uniwersytecie Śląskim: Przedmiot główny z literaturą (akordeon), Warsztaty zespołowe, Seminarium licencjackie oraz w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych im. S. Moniuszki w Bielsku- Białej. W okresie po uzyskaniu doktoratu uczniowie Kandydata zdobyli ponad 20 nagród w krajowych i międzynarodowych konkursach akordeonowych.

Kandydat próbując zintegrować środowisko akordeonowe, wraz z dr hab. Piotrem Chołotowiczem stworzył *Beskidzkie Warsztaty Akordeonowe* o zasięgu międzynarodowym.¹⁰

*...Praca pedagoga na poziomie akademickim jak i w szkołach niższego stopnia, zwieńczana sukcesami podopiecznych, daje poczucie satysfakcji i podążania właściwą drogą obraną w metodyce nauczania.*¹¹

Od roku 2021 Kandydat wpisany jest na listę konsultantów Centrum Edukacji Artystycznej oraz pełni funkcję eksperta Ministra Edukacji i Nauki w komisjach do spraw awansu zawodowego nauczycieli.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

Po uzyskaniu stopnia doktora ośmiokrotnie wystąpił Habilitant jako referent na konferencjach i seminariach metodycznych. Jednak królowały w tych wystąpieniach wyłącznie trzy temat: improwizacja, motywacja w początkowej fazie nauki oraz elementy folkloru jako inspiracje w twórczości dwu kompozytorów. To niezbyt szeroki wachlarz zainteresowań naukowych. Za istotny element działalności naukowej uznaję jednakże zrealizowane projekty:

- 2022 – Kompozycja multimedialna – synteza animacji grafik z muzyczną warstwą elektroniczną i triem akordeonowym¹²
- 2021 – Poznajmy nasze korzenie projekt w ramach programu MKiDN „Kultura dostępna”

¹⁰ Dotychczas odbyło się pięć edycji: 2017, 2018, 2019, 2022, 2023.

¹¹ Autoreferat s.10

¹² Projekt realizowany w ramach badań statutowych prowadzonych w Instytucie Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji – Uniwersytet Śląski w Katowicach Projekt indywidualny – kierownik projektu

- 2019 – Stanisław Moniuszko – Z Domowego Śpiewnika – aranżacje na zespół kameralny i nagranie albumu CD¹³

W omawianym okresie Habilitant prowadził kilkanaście razy warsztaty i kursy w Polsce i Republice Czeskiej. Uczestniczył także w pracach Jury kilku konkursów akordeonowych. Kilkakrotnie był także promotorem i recenzentem studenckich prac dyplomowych.

UZYSKANE NAGRODY (po uzyskaniu stopnia doktora)

- 2023 Nagroda Indywidualna I Stopnia Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej za szczególny wkład w rozwój edukacji artystycznej w Polsce
- 2022 Nagroda Indywidualna JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego w uznaniu wybitnych osiągnięć dydaktycznych
- 2022 Nagroda I stopnia Dyrektora ZPSM w Bielsku-Białej za szczególne osiągnięcia dydaktyczne
- 2021 Nagroda III stopnia Dyrektora ZPSM w Bielsku-Białej za szczególne osiągnięcia dydaktyczne
- 2020 Nagroda I stopnia Dyrektora ZPSM w Bielsku-Białej za szczególne osiągnięcia dydaktyczne
- 2018 Nagroda Zespołowa III stopnia JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego w uznaniu działalności artystycznej
- 2017 Nagroda Indywidualna II Stopnia Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej za szczególny wkład w rozwój edukacji artystycznej w Polsce

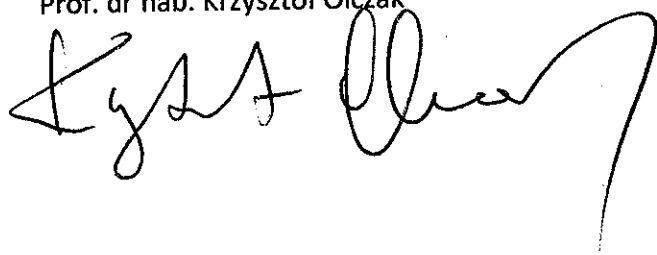
KONKLUZJA

Pan dr Wojciech Golec to postać w akordeonistyce charakteryzująca się niezwykle szerokim spektrum działań artystycznych. Łączenie nowej muzyki z jazzem, folklorem, określa mianem swojej „muzycznej wizytówki”. Promocja akordeonu, stymulacja rozwoju nowej literatury kameralnej z akordeonem, stanowi wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny, tym samym spełniając wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Biorąc zatem pod uwagę ogromną

¹³ Projekt realizowany w Zakładzie Instrumentalistyki Instytutu Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Wojciech Golec – kierownik projektu

aktywność artystyczną, dorobek koncertowy, naukowy i dydaktyczny Habilitanta oraz ocenę wskazanego dzieła artystycznego, wnioskuje do Komisji Habilitacyjnej o poparcie wniosku o nadanie dr. Wojciechowi Golcowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne.

Prof. dr hab. Krzysztof Olczak

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Krzysztof Olczak', written in a cursive style. The signature is positioned below the typed name.